

LAKIALOITE 177/2006 vp

Laki metsästyslain 41 §:n muuttamisesta

Eduskunnalle

Viime aikoina erityisesti sudet ovat muodostuneet yhä pahenevaksi ongelmaksi. Sudet kiertävät maaseudulla ja taajamien läheisyydessä ja yhä enemmän kotien ja vapaa-ajan asuntojen pihapiireissä. Erityisesti lammastiloille, kuten mm. Keuruun Asunnan kylässä Vehkomäen tilalle, sudet ovat jatkuva ja paheneva ongelma. Susiaitojen rakentaminen lammastilojen ympärille ei tuo muuta kuin kuluja eikä poista vaaraa ja ongelmia, jotka vain siirtyvät naapurien pihaille.

Karhujen osalta on tilanne vastaava, ja vaaratilanteita on ollut jatkuvasti. Alkaneenakin vuonna karhu raateli hevosta ja metsätoissa ollut mies joutui Pohjois-Karjalassa vaaratilanteeseen karhun kanssa. Ilvesten liikkuminen pihapiireissä on myös lisääntynyt, ja tämä on aiheuttanut vaaraa kotieläimille, vaikka ilves, kuten ahmakin, edellä mainittuja petoja kooltaan huomattavasti pienempänä yleensä pelkää ja karttaa ihmistä. Susien ja karhujen kohdalla näiden vaistonvarainen kyky karttaa ihmistä ja ihmisasutusta on metsästyksen puutteessa vähentynyt ja vähenee nopeasti, koska emojen mukana pihossa liikkuvat pennut tottuvat nyt pedoille vaarattomiin ihmisiin ja ihmisasutuksen infrastruktuuriin. Pihapiireistä koti- ja lemmikkieläimien on muodostunut petojen ruokapaikkoja. Erityisesti lapsiperheissä koetaan suurta pelkoa petovaaran vuoksi, ja normaali perinteinen ulkoilu ja luonnossa liikkuminen on rajoittunut tai kokonaan estynyt. Lapsia ei uskalleta jättää maaseudulla pihaille leikkimään tai leppäämään lastenvaunuissa. Monet ovat kohdanneet myös

pihallaan pedon iltapimeällä, näin on tapahtunut mm. Multialla ja Keuruulla.

Petovaaran vuoksi luomutuotannon mukaisen lypsy- ja muun karjan erityisesti metsälaiduntaminen on vaarantunut tai estynyt. Sama vaaratilanne koskee yhä lisääntyvästi myös muuta normaalia ja EU-direktiivien velvoittamaa karjan ulkolaiduntamista. Myös ravihevokset laitumella mm. Korpilahdella ovat joutuneet karhujen uhkaamiksi. Kunnissa koetaan koululaisten koulukyytien petovaaran vuoksi tapahtunut lisäys kulueräksi kuntatalouksille, ja kuntien viralliset delegaatiot ovat tuoneet petojen taholta tulevan kuntalaisten fyysisen vaaran ja uhan maa- ja metsätalousministeriön virkamiesten tietoon ilman tulosta. Vaaratilanteita ja ongelmia, joita pedot aiheuttavat, voisi luetella paljonkin. Pedot ovat petoja, joihin liittyy konkreettisia vaaroja arvaamattomilla tavoilla.

Nykyinen suurpetopolitiikka on täydellisessä ristiriidassa Suomen perustuslain 7 §:n 1 momentin kanssa. Ei ole annettu selvyyttä muiden turvallisuudesta säädettyjen lakien ja asetusten soveltamisesta suurpetojen aiheuttamiin vaaroihin ja uhkiin riittävän selkeästi, jotta viranomaisilla olisi tarpeelliset toimintaohjeet.

Nykyisellään poliisilaki (493/1995) ja rikoslaki yleisen turvallisuuden ja tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä antavat mahdollisuuksia suurpetovaaran eliminointiin. Näitä on kuitenkin sovellettu käytäntöön liian varovaisesti ja tuloksettomasti ilmeisestikin siksi, että suurpetoasiat on mielletty kuuluviksi maa- ja metsätalousministeriön sektorille. Sel-

vittämättä ja toteuttamatta on jäänyt perustuslain 7 §:n 1 momentin takaama kansalaisten turvallisuus. Samoin käytännössä tässä suhteessa eivät ole toteutuneet muutkaan ihmisten turvallisuutta ja elinkeinojen ja työelämän turvallisuutta koskevat lait, koska vastuuta suurpetovaaran osalta ei ole mielletty turvallisuusviranomaisten asiaksi. Suurpetojen suojelun tulisi tapahtua luonnonpuistoissa ja eläintarhoissa. Tähän voisi

anoa EU-tukia ja muodostaa aihepiiriin liittyvää yritystoimintaakin. Vapaasti maastossa tavattavat suurpedot tulisi metsästää pois tai siirtää eläintarhoihin ja aidattuihin luonnonpuistoihin.

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että eduskunta hyväksyy seuraavan lakiehdotuksen:

Laki

metsästyslain 41 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä kesäkuuta 1993 annetun metsästyslain (615/1993) 41 § seuraavasti:

41 §

Eräitä poikkeuksia

Sen estämättä, mitä tässä laissa muutoin säädetään, saadaan ja tulee myös erityisesti vaaratilanteessa vapaasti maastossa liikkuva suurpeto

tappaa tai toimittaa eläinpuistoon tai muuhun aitauksella eristettyyn suojelukohteeseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2007.

Helsingissä 25 päivänä tammikuuta 2007

Lauri Oinonen /kesk
Seppo Lahtela /kok
Esa Lahtela /sd